

ο Γεωργός
και
οι Δώδεκα
Πατατούληδες

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρυσόστομος Σταυρίδης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Άρτεμις Πλανάκη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Δήμητρα Πέππα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ατελιέ εκδόσεων
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Μάιος 2026

ISBN: 978-960-468-448-9

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

© Copyright ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ

Ανδρέα Μεταξά 28 και Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα Τηλ.: 210 3301161-2-3
e-mail: info@siderisbooks.gr • www.siderisbooks.gr

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του έργου ή μέρους αυτού χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική.

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά

• Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΙΣΤΟΡΙΚΑ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς. Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο.

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενηλίκους.

Προβάλλονται και προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

ο Γεωργός
και
οι Δώδεκα
Πατατούληδες

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΕΠΠΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Μιχαήλ
Σιδερη

*Το βιβλίο αυτό αφιερώνεται στους πολύτεκνους γονείς,
μπαμπάδες και μαμάδες, οι οποίοι με μεγάλους κόπους
και θυσίες μεγαλώνουν τα παιδιά τους.
Επίσης αφιερώνεται στον παππού Γιάννη, τον γεωργό,
που μας κοιτάει από εκεί ψηλά και χαίρεται για μας.*

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας γεωργός, ο κυρ-Γιάννης. Ζούσε με τη γυναίκα του, τη Ζηνοβία, σ' ένα μικρό σπίτι, σε κάποιο χωριό, σε μια χώρα γνωστή ως η «χώρα χωρίς όνομα».

Δεν ήταν πλούσιος. Είχε όμως ένα πολύ μεγάλο χωράφι, που το έσπερνε συνήθως με πατατόσπορο και τον καιρό της συγκομιδής έβγαζε τόσες πολλές πατάτες, που μπορούσε να ζει άνετα, με τη γυναίκα του, χωρίς να τους λείπει τίποτα.

Μόνο έναν καημό είχαν, που ήταν όμως μεγάλος! Δεν είχαν παιδιά! Τ' αγαπούσαν πολύ τα παιδιά! Και δεν ήταν μόνο αυτό. Ο κυρ-Γιάννης δεν είχε καμία βοήθεια στο χωράφι. Έτσι αναγκαζόταν τις πιο πολλές φορές να παίρνει ξένους εργάτες, για να τον βοηθήσουν στη συγκομιδή.

Γι' αυτό συχνά προσευχόταν στο Θεό να τους χαρίσει παιδιά, έστω κι ένα.

Κάποια χρονιά έφτασε ο καιρός της συγκομιδής και ο κυρ-Γιάννης δεν μπορούσε να βρει εργάτες για τις ημέρες που χρειαζόταν. Έτσι ήταν αναγκασμένος να ξεκινήσει το μάζεμα της πατάτας μόνος του, με την ελπίδα ότι θα έβρισκε εργάτες τις επόμενες ημέρες.

Έφτασε στο χωράφι του πρωί πρωί, με το αγροτικό του φορτηγάκι, και πριν ξεκινήσει το μάζεμα κοίταξε το χωράφι του από εκεί που άρχιζε, μέχρι εκεί που τελείωνε και είπε με δυνατή φωνή: «Αχ Θεέ μου, ας είχα μια ντουζίνα παιδιά να με βοηθήσουν στο μάζεμα και δεν θα ζητούσα ποτέ τίποτε άλλο! Ούτε πλούτη, ούτε παλάτια!»

Αμέσως μετά έφτιαξε μερικές τέντες, από χοντρά καλάμια στο κάτω μέρος και με ένα караβόπανο από πάνω και γύρω-γύρω στην κάθεμια.

Τις τοποθέτησε σε αρκετά σημεία στις άκρες του χωραφιού, για να βάζει εκεί τις πατάτες που θα έβγαζε, ώστε να μην τις χτυπάει ο ήλιος, αλλιώς θα χαλούσαν. Ύστερα, άρχισε να μαζεύει τις πατάτες. Έβγαζε τους βλαστούς από τη γη, έκοβε τις πατάτες και τις έβαζε σε σωρούς κάτω από τις τέντες που είχε φτιάξει. Λίγο μετά το μεσημέρι και αφού είχε μαζέψει αρκετές,

όταν έβγαλε κάποιο βλαστό είδε κάτι παράξενο. Ανάμεσα στις πατάτες ήταν δύο που το πάνω μέρος τους έμοιαζε με ανθρώπινο πρόσωπο και είχαν από δύο μεγάλες ρίζες πάνω που θύμιζαν χέρια και δύο μεγάλες ρίζες κάτω που θύμιζαν πόδια.

- «Περίεργο», είπε. Τις σκούπισε απαλά με τα χέρια για να φύγει το χώμα και τότε αυτές άνοιξαν τα μάτια τους, τον κοίταξαν και του χαμογέλασαν. Ο κυρ-Γιάννης τρελάθηκε από τη χαρά του. Έτρεξε στο αυτοκίνητο του, τις έβαλε σ' ένα καλάθι στο διπλανό κάθισμα και έφυγε γρήγορα για το σπίτι. Η γυναίκα του όταν τον είδε του είπε:

- «Νωρίς γύρισες σήμερα! Και γιατί είσαι τόσο χαρούμενος;»

- «Κοίτα τι βρήκα στο χωράφι», της λέει και της δείχνει το καλάθι. «Δύο πατάτες που είναι σαν μωρά! Δύο πατατούληδες δηλαδή!»

- «Πω, πω», λέει η γυναίκα του η Ζηνοβία. «Δεν μπορώ να το πιστέψω! Ο Θεός άκουσε τις προσευχές μας!»

- «Πρέπει να τους δώσουμε ονόματα!», είπε ο κυρ-Γιάννης.

- «Το ένα μου φαίνεται για αγοράκι. Λέω να το βγάλουμε Τάκη, από το Πατατάκης. Το άλλο λέω να το βγάλουμε Τούλα, από το Πατατούλα!»

- «Ωραία!» λέει η γυναίκα του. Πρέπει όμως να τους κάνω ένα μπάνιο, γιατί είναι μεσ' στα χώματα, και να βρούμε κάτι να τους φορέσουμε!». Κι έτσι έγινε!

Μετά έπρεπε να τους δώσουν γάλα με το μπιμπερό και να τα βάλουν να κοιμηθούν. Δεν είχαν κούνιες κι έτσι έστρωσαν ρουχαλάκια μέσα σε δύο μεγάλα καλάθια και τα έβαλαν εκεί.

Όταν τα μωρά κοιμήθηκαν, ο κυρ-Γιάννης πήγε στο καφενείο και είπε το νέο σε φίλους και γνωστούς. Σε λίγη ώρα το έμαθε όλο το χωριό. Οι γειτόνισσες και οι φίλες της κυρίας Ζηνοβίας έτρεξαν στο σπίτι της, για να δουν τα μωρά. Χτύπησαν απαλά την πόρτα. Μπήκαν σιγά-σιγά μέσα και μιλούσαν ψιθυριστά, για να μην τα ξυπνήσουν.

Ο κυρ Νικόλας ο ξυλουργός, που είχε έτοιμες δύο μικρές κούνιες, βρήκε τον κυρ-Γιάννη στο καφενείο και του είπε ότι του τις κάνει δώρο. Όταν ο κυρ-Γιάννης γύρισε στο σπίτι, η γυναίκα του του είπε:

-Είσαι σίγουρος ότι στο χωράφι δεν υπάρχουν άλλοι Πατατούληδες που περιμένουν να τους μαζέψεις;

-Όχι βέβαια, γι' αυτό και πρέπει αμέσως να ξαναπάω στο χωράφι, για να μαζέψω όσες πατάτες προλαβαίνω για σήμερα.

Έτσι ο κυρ-Γιάννης ξαναγύρισε στο χωράφι του για να συνεχίσει το μάζεμα. Αυτή τη φορά όμως όχι μόνος του, γιατί ήρθαν να τον βοηθήσουν και αρκετοί άλλοι, φίλοι και γνωστοί!

Δούλευαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν... Για να μη καθυστερούν, άφηναν τις πατάτες που έβγαζαν σε μικρούς σωρούς εκεί που τις έβρισκαν, με μια τέντα από πάνω, από αυτές που είχε φτιάξει ο κυρ-Γιάννης.

Αμέσως μετά το τέλος των μαθημάτων στα σχολεία, ήρθαν κι όλα τα μεγάλα παιδιά του χωριού, τα οποία μόλις σχόλασαν και αμέσως άρχισαν να μεταφέρουν τις πατάτες κάτω από τις μεγάλες τέντες που ήταν γύρω.

Μέχρι το σούρουπο είχαν μαζέψει ακόμη δέκα Πατατούληδες, πέντε αγόρια και πέντε κορίτσια! Μέσα

